

בכדי לשומרו. **וְאִי תִיָּמָא, מֵאֵן נָטִיר לְאַחֲרָא** ואם תאמר אם כן מי
 ישמור אותו מאחוריו. **הָא נָטִירוּ רַב וְעֲלָאָה מִכְּלָא, דְּנָטִיר לֵיהּ**
 אלא הרי יש שומר גדול ועליון מכולם שהוא שומר אותו. **וּמֵאֵן אֵיהּוּ** ומי הוא אותו
 שומר. **צְדִיק עֲלָאָה בְּרַחֲמֵימוּ סָגִי. עָאֵל בֵּין צְדִיק וְצַדִּיק.**
וְאַשְׁתַּכַּח נָטִיר מִכָּל סְטָרִין אלא הוא היסוד דו"א שהוא הצדיק העליון
 והוא שומר אותו באהבה גדולה כי אז זה האדם נכנס בין היסוד הנקרא צדיק לבין השכינה
 הנקרא צדק ואז נמצא שהוא שמור מכל הצדדים. **וּכְפֹאָה מֵאֵן דְּנָטִיר בְּרִית**
דָּא. וְעַל דָּא יִשְׂרָאֵל, אֶתְחִזּוּן כָּל דְּכוּרִין, דְּנָטִירִין אֶת
קַיִימָא דָּא, קַיִי מִלְּכָא קַדִּישָׁא אשרי מי ששומר את הברית הזאת
 ומשום כך בשלושת הרגלים נראים כל זכרי ישראל ששומרים את הברית הזאת לפני המלך
 הקב"ה כמש"כ שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך. **מֵאֵן אֵיהּוּ דִּיכִיל לְנִזְקָא**
לְבָרָא, דְּאֵיהּוּ בְּאִמְצַעוּ אַבוּהּ מִכָּאֵן, וְאַמִּיהּ מִכָּאֵן,
וְאֵיהּוּ בִּינֵייהּוּ. וְדָא פִּד אֵיהּוּ אַחֲרֵי יְהוָה ואם כן מי הוא שיוכל
 להזיק לזה הבן שהוא באמצע, בין אביו שהוא היסוד מכאן ובין אמו שהיא השכינה מכאן
 והוא נמצא ביניהם, וכל זה דווקא כאשר הוא בבחינת אחרי ה' אלהיכם תלכו כי אז הוא

נכנס בין היסוד למלכות (רמ"ק).

מי שעולה נשמתו אל המלכות בסוד מ"ן הוא צריך להיות בשמחה מצד
 החסדים ובאימה מצד הגבורות

תָּא חֲזִי תְּהוּא רְקִיעַ פִּד סַחְרָא בְּגִלְגּוּלָא מְנַנְנָא בְּגִלְגּוּלָא

בא וראה שבביה"ק העליון יש את אותו הרקיע שכאשר הוא מסתובב בגלגול הוא

מנגן בניגון, וּמְקוֹל נְהִימוֹ דְּמִיִּין דְּנִבְעִין, לֹא יָדִיעַ הֵהוּא
נְגוּנָא ומקול נהמת המים הנובעים שם לא נשמע אותו הניגון, דהיינו שיסוד דז"א
הנקרא רקיע שכאשר הוא מתעורר בכדי להתייחד עם המלכות אז הוא שמח בייחוד מכח
מי החסדים היורדים אל צורך הייחוד אליו, אמנם לא נודע שמחת הייחוד למלכות מאחר
שזה שייך רק לד"א (מק"מ). **כָּל אֵינוֹן אֲנוּנִין דִּי בְּאַרְבַּע סְטָרִין,**
מִלְיִין מִנְבִיעוֹ דְּמִיִּין דְּנִבְעִין מאחר שבכל אלו האגניות שנמצאות
בארבעת הצדדים כולם הם מלאים מהמבוע של המים הנובעים בהם, דהיינו שכל בחינות
של המלכות הנקראות אגן הסהר שהם בסוד ד' אותיות שם אדנ"י והם מלאים ממי החסדים
הנובעים מיסוד דז"א (מק"מ). **מֵאֵן דְּאִיהוּ לְגוֹ, בְּתָרִין סְטָרִין**
קְיִימָא תַּמָּן ומי שנמצא בפנים במקום הזה של נבעית המים הוא נמצא שם בשני
אופנים, דהיינו מי שעולה נשמתו אל המלכות בסוד מ"ן הוא צריך להיות בשמחה מצד
החסדים ובאימה מצד הגבורות (מק"מ). **חַד בְּחֻדָּה, דְּלִית חֻדָּה**
כְּהֵיא חֻדָּה בְּעֻלְמָא, לְקִימָא (תהלים ק) **עֲבַדוּ אֶת יְהוָה**
בְּשִׂמְחָה כי 'אופן אחד הוא בשמחה מאחר שאין שמחה כמו אותה השמחה בעולם
והוא לקיים את מש"כ 'עבדו את ה' בשמחה'. **וְחַד בְּיִרְאָה, דְּלִית דְּחִילוֹ**
כְּהֵוּא דְּחִילוֹ בְּעֻלְמָא, לְקִימָא (תהלים ב) **עֲבַדוּ אֶת יְהוָה**
בְּיִרְאָה ואופן אחד הוא ביראה כי אין יראה בעולם כמו היראה ששם והוא בכדי לקיים

את מש"כ 'עבדו את ה' ביראה'.

המעייין הנובע יהיה משובח שלא יוכלו בני העולם לסיים את שבחו
חַד מְעֵינָא דְמֵיָא, דְנִבִיעַ מִסְטַר מְזַרְחָ והנה שם בביה"ק העליון
 יש מעין אחד של מים שהוא נובע בצד מזרח, דהיינו שהוא הדעת הנובע בפנימיות
 הת"ת שבמזרח (מק"מ), **דָּא הוּא דְאָמַר יְחֻזְקָא לְנְבִיאָהּ** וזהו המעייין
 שאמר עליו יחזקאל הנביא שלעתיד לבוא יצאו ממנו מים מתחת מפתן הבית קדמה.
יַהֲאִי מְעֵינָא, לָא יִכְלִין לְסִימָא שְׂבַחָא כָּל בְּנֵי עֲלָמָא
 ומזה המעייין לא יוכלו כל בני העולם לסיים את שבחו מאחר שהוא יהיה כל כך משובח.
בְּאַתְרָ דְאִתִּילִיד תַּפְּנִן לְסְטַר מְזַרְחָ, לִית עוֹמְקָא וְרוּמָא
דִּילֵיהּ, אֲלָא זְרָתָא וְלָא יִתִיר כי במקום שהוא נולד משם שהוא צד מזרח
 אין העומק והגובה שלו אלא רק מדת זרת אחת ולא יותר כי באמת הדעת גבוה משתי
 הזרועות של החו"ג אלא רק כשיעור זרת אחת בלבד (מק"מ).

כל בחינות הספירות עולות ולא נופלות אל החיצונים

כַּד נִבְעִין מֵיָא וְסִלְקִין, סִלְקִין כָּל זֵינֵי מְרַגְלָאן דְעֲלָמָא,
וְלָא נִפְלִין לְבַר והנה כאשר נובעים המים ועולים דרך יסודות המלכות אז
 עולים עימם כל מיני מרגליות שבעולם, דהיינו שהוא המין שמעלה המלכות והם לא
 נופלים החוצה כי הם בעצמם השפע והמים (מק"מ), **הַשְׁתָּא אֶתְחִזּוּן בְּגוּוֹן**
חַד, לְפּוּם שְׁעָתָא נִפְלִין אֲלֵין, וְהָא סִלְקִין, אֶתְרַנִּין,
בְּגוּוֹן [קכח] אַחְרָא אולם עכשיו נראות המרגליות בגוון אחד, ולפי שעה אלו

אור הרשב"י

[קכח] הרמ"ק גורם בגוון.

הלימוד היומי

לע"נ איתן לטיף בן יפה גורגיה ז"ל

המרגליות נופלות ואח"כ עולות מרגליות אחרות בגוון אחר, **בְּכָל זַיְיָ גִּוּוֹנִין דְּעֵלְמָא. נַפְלֵי אֵינּוּן מְרַגְלָאן, וְלֹא נַפְלֵי לְבַר** והם בכל מיני הגוונים שבעולם, וכנגד אלו המרגליות שנופלות עולות מרגליות אחרות במקומן והן לא נופלות לבחוך, דהיינו שבתחילה השפע הוא מצד הלובן של החסד ואח"כ עולות מרגליות שהן בגוון אדום שבגבורה וכן על דרך זה עולות כל בחינות הספירות והן לא נופלות החוצה אל החיצונים (רמ"ק).

כל בני העולם לא יכולים לעמוד על סודות אותו המעיין

סַחְרָנִין דִּיהוּא נְבִיעוּ, חִיזוּר וְשׁוֹשָׁן סַחְרָן ומסביב לאותו מעיין מקיפים אותו כפתור מהגבורה ופרח מהחסד (מק"מ). **וְלֹא יִכְלִין כָּל**

בְּנֵי עֵלְמָא לְמִיקָם עַל אֵינּוּן גִּוּוֹנִין ולא יכולים כל בני העולם לעמוד על סודם של הגוונים האלו, **כְּלָהוּ שְׁלֵהוּבִין מְלַהֲטָאן, וְלֹא יִכְלִין לְאַסְתַּכְּלָא בְּהוּ** כי כולם הם שלהבות של אש לזהות ומשום כך לא יכולים בני העולם להסתכל בזה. **לָא יְדִיעַ חֲשִׁיבוּ דְעוֹבְדָא. טְרַפִּין דְּלָהוּן מְנַצְצִין בְּכַמְהָ גִּוּוֹנִין** וכן אין העולם יודעים את החשיבות של המעשה של הכפתור ופרח כי העלים שלהם נוצצים בכמה גוונים ואין בני העולם יודעים מה החשיבות של זה.

הכפתור ופרח כמעשה צייר אומנות של הקב"ה

עוֹבֵד צִיּוֹר, אֹמְנֵנוּ דְּמֵאֲרֵי עֵלְמָא, חֲפִיִּין עַל תְּלַת מְאָה וְשִׁבְעִין וַחֲמִשָּׁה כְּרוּבִין דְּתַחֲתִיָּהוּ כי הם כמעשה ציור

של אומנות של הקב"ה והם מכסים על שלוש מאות שבעים וחמש כרובים שתחתיהם,

הלימוד היומי

לע"נ איתן לטיף בן יפה גורג'יה ז"ל